

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
СУМСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФАКУЛЬТЕТ ІНОЗЕМНОЇ ФІЛОЛОГІЇ
ТА СОЦІАЛЬНИХ КОМУНІКАЦІЙ

СОЦІАЛЬНО-ГУМАНІТАРНІ АСПЕКТИ РОЗВИТКУ СУЧАСНОГО СУСПІЛЬСТВА

МАТЕРІАЛИ ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ НАУКОВОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ ВИКЛАДАЧІВ,
АСПІРАНТІВ, СПІВРОБІТНИКІВ ТА СТУДЕНТІВ

(Суми, 23-24 квітня 2015 року)

МОЖЛИВІ ЕКОНОМІЧНІ НАСЛІДКИ СПІВПРАЦІ УКРАЇНИ З ЄС

Драч Ю. С., студ. гр. ПР-23

Назаров М. С., асистент

Зараз Україна переживає переломний момент у своїй історії. Наша країна обрала євроінтеграційну політику в якості основного принципу зовнішньополітичної діяльності, підписавши політичну частину Угоди про асоціацію між Україною та ЄС 21 березня 2014 р. та згодом 27 червня 2014 р. економічну частину Угоди про асоціацію України та ЄС. Щоб зрозуміти чи виправданим і своєчасним було це рішення потрібно розглянути всі можливі позитивні та негативні наслідки підписання цієї угоди, а саме як це вплине на економіку України. Та спершу потрібно розглянути динаміку розвитку економіки України

Українській економіці за останні 23 роки притаманні такі тенденції:

- скорочення частки сільського та лісового господарства з 25,5% до 10,5%;
- падіння переробної промисловості, яка складала в 1990 році майже третину всього ВВП, до 13,8% у 2013-му.
- стрімке зростання частки фінансового сектору до 5% і сектору торгівлі в понад 3,5 рази до 18,2%.

Економіка України все більше характеризується ресурсо- та енергоємністю виробництва, надмірним екстенсивним розвитком добувної промисловості, відсталістю агропромислового сектору, низьким рівнем інноваційного виробництва, відставанням розвитку інфраструктури, відірваністю фінансового сектору від реальної економіки, неефективним функціонуванням секторів, що забезпечують соціальний розвиток [1].

Відповідно до економічної частини угоди про асоціацію з ЄС сторони домовилися про створення між ними зони вільної торгівлі. За цими домовленостями кожна Сторона зменшить або скасує мито на товари згідно зі встановленими графіками, причому для України перехідний період триватиме до 10 років, тоді як зміна тарифного розкладу ЄС відбудеться одразу після набуття чинності Угодою [2, с. 15]. З одного боку мінімізація митних зборів дозволить українським товарам більш вільно потрапляти на європейський ринок, проте постає питання про їх конкурентоспроможність.

Україні потрібні величезні ресурси для того, щоб переобладнати деякі підприємства щоб мати змогу скласти гідну конкуренцію європейським товарам. Це стосується як металургійної промисловості, так і сільського господарства. В першу чергу, Україні потрібно розвивати обробну промисловість, бо в іншому випадку доведеться торгувати сировиною, що не є прибутковим і перспективним, така торгівля буде радше збитковою для економіки країни.

До того ж, якщо брати до уваги легку промисловість, створення зони вільної торгівлі з одного боку зменшить попит на іноземну продукцію, посилить конкуренцію на внутрішньому ринку, і зумовить збільшення різноманітності продукції та покращення якості. З іншого ж боку, зараз найбільшими конкурентами українських виробників є компанії-імпортери дешевого одягу з Китаю і в подальшій перспективі до них додадуться і європейські товари тим самим збільшуючи конкурентний тиск на внутрішньому ринку. До того ж, запровадження вхідної ціни на вживаний одяг може зумовити певне підвищення цін на цю товарну категорію, що може, у свою чергу, негативно вплинути на споживачів вживаного одягу, якими, як правило, є найбільш вразливі верстви населення. Але такий захід є тимчасовим. Після п'ятого року дії Угоди ставка ввізного мита буде дорівнювати нулю, що за інших рівних умов приведе до зниження вартості відповідних товарів [2, с. 19].

Одним із можливих наслідків для сільського господарства (с/г) є зниження конкурентоспроможності національної сільськогосподарської продукції на внутрішньому ринку у зв'язку з наявністю потужної системи державної підтримки сільського господарства ЄС [3, с.14]. У цьому випадку Україна матиме оптимізувати с/г підприємства, бо інакше вони стануть не рентабельними – зараз Україні дешевше закупляти деякі продукти с/г у Китаї.

З усього вище сказаного можна зробити висновок про те, що перед тим, як співпрацювати з ЄС в економічній сфері Україні потрібно: 1) розвинути до належного рівня обробну промисловість; 2) за допомогою інвестицій створити державні с/г підприємства і заохотити діяльність існуючих підприємств (зробити вартість виготовлення с/г продукції меншою, забезпечити певні преференції) та їх оптимізацію.

Список використаних джерел

1. Олександр Кравчук. Можливі соціально-економічні наслідки євроінтеграції для України [Електронний ресурс] / О.Кравчук – Режим доступу: <http://commons.com.ua/mozhlivi-sotsialno-ekonomichni-naslidki/>
2. Економічна складова угоди про асоціацію між Україною та ЄС: наслідки для бізнесу, населення та державного управління [Електронний ресурс] / Режим доступу: http://www.ier.com.ua/files/publications/Books/Economic_red.pdf
3. Развитие экспортного потенциала предприятий Крыма с учетом требований ЕС [Електронний ресурс] / Режим доступу: <http://5fan.info/merrnaqasbewqasujg.html>

ПОЛІТИЧНА ПРОПАГАНДА ЯК МЕТОД ВПЛИВУ НА ГРОМАДСЬКУ ПОЗИЦІЮ В УМОВАХ ЗБРОЙНОГО КОНФЛІКТУ

Кіяшко Ю., студ. гр. Ю-24,
Назаров М. С., асистент

На сучасному етапі розвитку політичних відносин в середині країни важлива роль відводиться громадянському суспільству, яке в умовах демократизації суспільства, спрямованого на підвищення культурного та освітнього рівня населення, в умовах глобалізації, є одним із ключових елементів, що здійснює регулювання політики держави. Однак, позиція громадянського суспільства може нести як конструктивний так, як показує практика, в довгостроковій перспективі, деструктивний вплив на політичні процеси в країні, що може бути пов'язано з послідовним системним навіюванням певних ідей суспільству. Тому в сучасній науковій літературі досить актуалізоване питання політичної пропаганди, її методів та різноманітності підходів впливу на думку громадськості.

Питання щодо характеристики політичної пропаганди в якості методу впливу на громадську думку було предметом дослідження таких вчених, як: Городенка Л. М., Карлової В. В., Кіусєвої А. С., Кісіля Ю. І., Кравчука В. М., Науменка Т. В., Некрасова А. І., Светенко А. С., Філатова М. Н. та ін.

Інструменти впливу на суспільні маси, в тому числі й переконування одержали потужний розвиток протягом ХХ століття, серед яких політична пропаганда посідала особливе місце, адже при